

24.10.2012

PAZIŅOJUMS KOMITEJAS LOCEKĻIEM

Temats: Lūgumraksts Nr. 0334/2012, ko iesniedza Vācijas valstspiederīgais T. K., par Direktīvas 97/7/EK par patērētāju aizsardzību saistībā ar distances līgumiem piemērošanu Vācijā

1. Lūgumraksta kopsavilkums

Saskaņā ar ES tiesību aktiem patērētājiem ir tiesības atgriezt preces, kas iegādātas ar distances līgumiem, septiņu dienu laikā no šādu preču saņemšanas. Viņiem ir tiesības saņemt atpakaļ pilnu samaksāto naudu par precēm un pasta izdevumus par preču nosūtīšanu pārdevējiem. Pircējiem tomēr ir jāsamaksā pasta izdevumi par preču atpakaļ nosūtīšanu. Saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem, ar kuriem transponē direktīvu, pārdevējam ir pat jāatlīdzina pircējam pasta izdevumi par preču nosūtīšanu atpakaļ pārdevējam, ja to vērtība pārsniedz EUR 40. Lūgumraksta iesniedzējs uzskata, ka tas nostāda Vācijas distances tirgotājus neizdevīgākā stāvoklī, un lūdz Parlamentu panākt, lai Vācija saskaņo savus tiesību aktus ar lielāko daļu ES dalībvalstu.

2. Pieņemamība

Atzīts par pieņemamu 2012. gada 4. jūlijā. Komisijai pieprasīta informācija saskaņā ar Reglamenta 202. panta 6. punktu.

3. Komisijas atbilde, kas saņemta 2012. gada 24. oktobrī

Distances pārdošanas direktīvas (97/7/EK) 6. pants paredz, ka vienīgā maksa, ko var noteikt patērētājam, sakarā ar viņa tiesību par atgriešanu īstenošanu, ir preču atgriešanas tiešās izmaksas. Turklāt 14. pantā ir paredzēta obligātā saskaņošanas klauzula, kas nozīmē, ka dalībvalsts var ieviest vai saglabāt stingrākus noteikumus, kas atbilst Līgumam, lai nodrošinātu augstāku patērētāju tiesību aizsardzības līmeni. Tādēļ Vācijas likuma noteikumi un prakse, ko minējis lūgumraksta iesniedzējs, atbilst direktīvai.

Tomēr Patērētāju tiesību direktīvas, kas pieņemta 2011. gada oktobrī, 14. pants ievieš jaunu formulējumu, saskaņā ar kuru patērētājs tikai sedz tiešās izmaksas par preču nosūtīšanu atpakaļ, ja vien tirgotājs nav piekritis tās segt, vai tirgotājs nav informējis patērētāju, ka tās jāsedz patērētājam. Turklāt 6.1. panta i) punktā noteikta prasība, lai tirgotāji informētu patērētājus par preču atgriešanas izmaksām pirms līguma noslēgšanas, ja preces parasti sakarā ar to īpašībām nevar atpakaļ nosūtīt pa pastu. Dalībvalstis līdz 2013. gada 13. decembrim pieņem un publicē normatīvus un administratīvus aktus, kas nepieciešami, lai izpildītu Patērētāju tiesību direktīvas prasības. Arī saskaņošanas pakāpe ir mainījusies, jo 4. pants paredz, ka dalībvalstis savos tiesību aktos nedrīkst saglabāt vai ieviest noteikumus, kuri atšķiras no direktīvā paredzētajiem noteikumiem, tostarp ir stingrāki vai mazāk stingri noteikumi, ar kuriem nodrošina atšķirīgu patērētāju aizsardzības līmeni.

Secinājums

Izskatāmais jautājums attiecas uz Direktīvas 97/7/EK īstenošanu, kura ļauj dalībvalstīm noteikt stingrākus noteikumus, kas ir saderīgi ar Līgumu, lai nodrošinātu augstāku patērētāju aizsardzības līmeni. Izmaiņas Vācijas tiesību normās, ko pieprasa lūgumraksta iesniedzējs, tomēr būtu jāpanāk, īstenojot Patērētāju tiesību direktīvu, kura laikā līdz gada beigām atceļ Distances pārdošanas direktīvu (97/7/EK) un stāties tās vietā.

Ņemot vērā iepriekšminētos iemeslus un to, ka trūkst papildu informācijas, Komisijai nav pamata šā jautājuma izskatīšanas turpināšanai.